

ВОЛЕО БИХ

Господе, волео бих да нисам
написао све те речи, а јесам!
Зашто нисам срећан у бледилу
својих мисли и осећања у бесмислу?
Јер моје жилице пуне се само бесом,
горућом ватром која пролази ми месом,
и осећам авет, злу у сумраку, како лети
око моје душе и чека, чека да на њу слети.
Уморан сам, избледео од плакања и чекања
у бесмиленим ноћима у којима туга тиња;
Господе, волео бих да никада нисам
рекао те тешке речи, а многе јесам!
Препуне ми грло и изгоре до пепела,
гуше ме данима и душа као да је увела;
и згазио јесам сваки шарени цвет
који био је преда мном, а не мрзим свет.
Желим да отровом испуним своје биће,
да не будем добар, да ми више не свиће!
Господе, волео бих да никада нисам
Живео овај живот, а погрешно јесам!